

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: P. K., narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2016, č. j. 2943/DS/2016,
JID: 176973/2016/KUUK/Zvo,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 14. 12. 2016, č. j. 2943/DS/2016, JID: 176973/2016/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru správních evidencí, oddělení registru řidičů, (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 5. 2016, sp. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zn. OSE/9678/2015/HER, č. j. OSE/18853/2016-24. Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil rozhodnutí městského úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že ve výrokové části rozhodnutí městského úřadu nebyly uvedeny přestupky, na jejichž podkladě dosáhl žalobce dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Dále uvedl, že při konfrontaci odvolání žalobce (včetně obsahu celého správního spisu) a rozhodnutí žalovaného lze velice těžko hledat jakousi textovou souvislost, neboť reakce žalovaného v jeho rozhodnutí většinou nekorespondují s odvolacími námitkami žalobce. Zdůraznil, že žalovaný pominul, že i městský úřad si vyžádal originály pokutových bloků, jelikož i samotný městský úřad dospěl k závěru, že kopie jsou nečitelné a dal podnět k provedení přezkumného řízení, avšak policejní orgán žádost o originál pokutových bloků „přehlédl“. Za mnohem vážnější však považoval žalobce přehlédnutí žalovaného spočívající v tom, že žalobce výrazně poté, kdy byl dne 15. 6. 2015 (žalobce měl zřejmě na mysli den 10. 12. 2015 – pozn. soudu) na městském úřadu seznámen s příslušnými materiály, popsal důvody, proč nedošlo k promlčení možnosti zahájit přezkumné řízení; teprve tohoto dne se totiž žalobce seznámil s pokutovým blokem ze dne 16. 2. 2015, série GE/2014, č. E1912179, který je předmětem tohoto sporu, což znamená, že žalobce inicioval ve stanovené lhůtě přezkumné řízení. Poznamenal, že městský úřad teprve poté, kdy ve věci rozhodl, postoupil spisový materiál Policii České republiky s podnětem k provedení přezkumného řízení, přičemž neinformoval Policii České republiky o tom, že subjektivní lhůta pro zahájení přezkumného řízení nebyla překročena, čímž došlo k tomu, že Policie České republiky přezkumné řízení nezahájila. Uvedl, že žalovaný tento závažný nedostatek nekomentoval, ač měl, neboť žalobce se cítí tímto chybným postupem velice poškozen. Dále poznamenal, že žalovaný nepostřehl, že městský úřad měl řízení o námitkách z důvodu podaného podnětu k přezkumnému řízení obligatorně přerušit.
3. Žalobce souhlasil s tím, že v řízení o námitkách již nelze zkoumat námitky, které mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku. Nemohl však akceptovat názor žalovaného, že v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného než to, zda existovalo oznámení o spáchání přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a ze dne 24. 8. 2010 č. j. 5 As 39/2010-76.
4. Žalobce dále konstatoval, že na straně 4 žalobou napadeného rozhodnutí se žalovaný okrajově zmiňuje o stanovisku Policie České republiky, že po šesti měsících již nelze zahájit přezkumné řízení, aniž by v této části analyzoval veškeré podklady, ze kterých by zjistil, že uvedená lhůta neuplynula. Poznamenal, že v závěru svého rozhodnutí žalovaný bez jakékoli konkretizace uvedl, že žalobce pokutový blok podepsal. Zopakoval, že by svou podrobnější argumentaci ohledně toho, že si nebyl vědom zásahu Policie České republiky (zřejmě měl žalobce na mysli přestupek spáchaný dne 16. 2. 2015 – pozn. soudu), uvedl v rámci přezkumného řízení. Dále žalobce obsáhle citoval rozsudek Nejvyššího Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správního soudu č. j. 9 As 2/2011-96. Žalobce dále uvedl, že si není vědom policejního zásahu ze dne 16. 2. 2015, při němž mu byla udělena bloková pokuta vystavením pokutového bloku série GE/2014, č. E 1912179.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby. Zdůraznil, že se ztotožnil s rozhodnutím městského úřadu a s námitkami žalobce se řádně vypořádal, když některé části odůvodnění odvolání posuzoval dle jeho obsahu a vyjádřil k se k nim jako celku. Nesouhlasil s tvrzením žalobce, že si městský úřad vyžádal originály pokutových bloků a že i samotný městský úřad dospěl k závěru, že kopie pokutového bloku je nečitelná a dal podnět k provedení přezkumného řízení. Podotkl, že ze spisového materiálu vyplývá, že městský úřad si vyžádal dne 13. 11. 2015 od policejních orgánů kopie pokutových bloků s uvedením, že kopie budou použity jako důkaz v řízení o námitkách proti dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče; originály pokutových bloků si ponechává příslušný orgán, který rozhodnutí vydal, a to i z důvodů, že účastník řízení má právo využít možnosti mimořádných opravných prostředků, k jejichž vyřízení originály pokutových bloků potřebuje. Vzhledem k tomu, že žalobce v průběhu řízení zpochybňoval pokutový blok vydaný dne 16. 2. 2015, série GE/2014, č. E1912179, městský úřad postupoval dle žalovaného správně, jestliže námitku směřující proti pravomocnému rozhodnutí předal pro nepřislušnost tomu orgánu, který mu pravomocně uloženou sankci oznámil. Žalovaný konstatoval, že řízení o námitkách bylo zahájeno dne 9. 11. 2015, v tento den podal žalobce proti provedenému záznamu dvanácti bodů námitky, pokutový blok vydaný dne 16. 2. 2015 žalobce napadl v písemném stanovisku doručenému městskému úřadu až dne 30. 12. 2015, tedy po lhůtě pro zahájení přezkumného řízení. Namítal-li žalobce, že městský úřad měl přerušit řízení o námitkách z důvodu podnětu k provedení přezkumného řízení, žalovaný konstatoval, že o přerušení daného řízení žalobce nežádal.
6. Žalovaný se neztotožnil s námitkou žalobce ohledně prokazatelných pochybností městského úřadu, máje za to, že městský úřad si od policejních orgánů vyžádal pokutové bloky, tyto přezkoumal, porovnal je s jednotlivými existujícími oznámeními o uložení pokut a hodnotil jejich způsobilost jakožto podkladů pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. V kontextu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, na něž žalovaný odkázal, považoval postup městského úřadu za správný a v souladu se zákonem. Žalovaný shrnul, že z oznámení Policie České republiky o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPU-37187/PŘ-2015-040806 bylo zřejmé, že žalobci byla dne 16. 2. 2015 uložena bloková pokuta za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, kterého se žalobce dopustil tím, že dne 16. 2. 2015 ve 14:42 hod. v Litvínově v ulici Podkrušnohorská u Tesca při řízení osobního automobilu Audi, reg. zn. „X“, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h, když mu byla naměřena rychlost 73 km/h. Tuto blokovou pokutu ve výši 500 Kč žalobce na místě zaplatil a vydaný pokutový blok vlastnoručně podepsal. Za spáchaný přestupek byl žalobci poté v registrační kartě řidiče proveden záznam 3 bodů ke dni 16. 2. 2015. Žalovaný proto nesouhlasil s námitkou žalobce, že si nebyl vědom policejního zásahu ze dne 16. 2. 2015, navíc dle jeho názoru žalobce svá tvrzení nijak neprokázal a s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tím výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejprve se soud zabýval námitkou žalobce o nedostacích výroku rozhodnutí městského úřadu. Podle § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že *[v]e výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení. Z výrokové části rozhodnutí městského úřadu je patrné, že řešená otázka spočívá v posouzení oprávněnosti námitek proti záznamu bodů v registru řidičů, čímž byl jednoznačně vymezen předmět řízení. Právě o takto vymezeném předmětu řízení pak městský úřad výrokem svého rozhodnutí rozhodl. K námitce týkající se toho, že městský úřad neuvedl všechny jednotlivé přestupky ve výrokové části rozhodnutí, soud uvádí, že z § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu vyplývá, jakého znění má být výrok rozhodnutí, pokud správní orgán shledá námitky řidiče neodůvodněnými (nedůvodnými), neboť je zde výslovně uvedeno, že v takovém případě námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Soud proto konstatuje, že žalobcem tvrzená povinnost uvádět ve výroku rozhodnutí o námitkách všechny záznamy bodů, na jejichž podkladě řidič dosáhl celkového počtu dvanácti bodů, nemá oporu v zákoně. Tato námitka je tedy nedůvodná.*
11. Žalobce dále namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Soud předně připomíná, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (městského úřadu) a rozhodnutí odvolacího správního orgánu (žalovaného) tvoří dohromady jeden celek, proto nelze odhlížet od obsahu odůvodnění rozhodnutí městského úřadu. Z rozhodnutí městského úřadu soud zjistil, že se městský úřad námitkami žalobce velmi podrobně zabýval. Uvedl, že má za jednoznačně prokázané a spolehlivě zjištěné, že žalobce svým podpisem na pokutovém bloku souhlasil s projednáním předmětného přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v blokovém řízení. Pokutové bloky obsahují veškeré zákonem stanovené formální náležitosti, jak je předepisuje § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, tj. obsahují jednoznačné údaje o tom, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, včetně podpisu osoby obviněné z přestupku. Dále městský úřad konstatoval, že počet zaznamenaných bodů za jednotlivá jednání spočívající v porušení povinností stanovených zákonem o silničním provozu je zcela v souladu s tímto zákonem, a neshledal důvod k opravě záznamu o dosažení počtu bodů v registru řidičů. Již z této části odůvodnění rozhodnutí městského úřadu je podle soudu zřejmé, jakými úvahami se řídil a proč námitky jako nedůvodné zamítl.

12. Soud dále poukazuje na to, že žalovaný na straně 3 svého rozhodnutí zdůraznil, že si městský úřad vyžádal pravomocné právní podklady pro provedení záznamu v registru řidičů a postavil najisto, že údaje uvedené v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení odpovídají skutečností uvedeným v pravomocných rozhodnutích. Žalovaný v napadeném rozhodnutí též konstatoval, že rozhodnutí vydaná v blokovém řízení nebyla pro nezákonnost zrušena a orgánům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí. Žalovaný upozornil také na význam podpisu žalobce na jednotlivých pokutových blocích. Tím žalovaný podle názoru soudu dostatečně vysvětlil, proč vnímá pokutový blok ze dne 16. 2. 2015, na který žalobce poukazoval v odvolání, jako způsobilý osvědčit oprávněnost záznamu bodů za přestupek, neboť uvedl, jaké informace z něj zjistil, a zdůraznil, že se jedná o pravomocné rozhodnutí, které nebylo zrušeno. Na tomto místě soud upozorňuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, www.nssoud.cz). Těmto požadavkům žalovaný dostal, byť na některé odvolací námitky reagoval jen velmi stručně. Soud proto uzavírá, že shledal námitky žalobce o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů nedůvodnými.
13. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamenaná stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Po dosažení celkového počtu dvanácti bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Dle § 123f zákona o silničním provozu „(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“
14. Ustálená judikatura správních soudů, z níž je třeba v nyní projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

standardního řízení o přestupku) dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012 č. j. 11 A 107/2011-31, www.nssoud.cz.

15. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, www.nssoud.cz).
16. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud tehdy konstatoval, že pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.
17. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Soud zdůrazňuje, že řidič je v námitkovém řízení povinen konkrétním způsobem zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44, www.nssoud.cz). Z tohoto plyne, že „*správní orgány si musejí obstarat pokutové bloky jen tehdy, pokud účastník v souvislosti s daným přestupkem vznesl konkrétní námitku – jindy ne. Z této judikatury podle NSS naopak neplyne, že v situaci, kdy účastník ve správním řízení nic konkrétního nenamítal, se povinnost obstarat si pokutový blok a zabývat se jeho obsahem přenáší na krajský soud*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, www.nssoud.cz).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

18. Žalobce ve správním řízení zpochybnil pouze záznam bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutového bloku ze dne 16. 2. 2015, série GE/2014, č. E1912179. Rovněž žalobní námitky směřují vůči pokutovému bloku z uvedeného dne, a proto se soud nezabýval záznamy bodů, které byly žalobci v registru řidičů zaznamenány na základě rozhodnutí o přestupcích ze dne 13. 6. 2014, 8. 12. 2014, 17. 1. 2015 a 20. 10. 2015. Soud dále zdůrazňuje, že městský úřad si před vydáním svého rozhodnutí opatřil nejen pokutový blok ze dne 16. 2. 2015, ale též ostatní pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, která byla podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
19. V případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Jak už bylo výše uvedeno, soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
20. V projednávané věci žalobce, jak je ostatně již výše uvedeno, zpochybňoval pouze body, které mu byly zaznamenány za přestupek spáchaný dne 16. 2. 2015. Soud prostudoval příslušný pokutový blok a shledal, že je v něm uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
21. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

22. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval např. i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit. Z pokutového bloku ze dne 16. 2. 2015, série GE/2014, č. E1912179, soud zjistil, že se žalobce dne 16. 2. 2015 ve 14:42 hodin jako řidič motorového vozidla Audi A8, reg. zn. „X“, dopustil přestupkového jednání spočívajícího v porušení povinnosti jet v obci Litvínov v ulici Podkrušnohorská u obchodního domu Tesco (v pokutovém bloku je název ulice zkrácen na „PKH“) rychlostí nejvýše 50 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. V daném pokutovém bloku bylo přestupkové jednání shrnuto slovy: „R 50/76/73“. Z pokutového bloku ze dne 16. 2. 2015 bloků je tedy zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Z obsahu pokutového bloku též plyne, že se žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatel za tento přestupek připíše tři body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření.
23. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že sám městský úřad shledal pokutový blok ze dne 16. 2. 2015 nečitelným. Z odůvodnění rozhodnutí městského úřadu naopak plyne, že údaje v daném pokutovém bloku jsou dle městského úřadu čitelné, neboť pokutový blok nevykazoval formální ani věcné nedostatky, je správně vyplněn, a je tedy způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Též soud všechny údaje obsažené v pokutovém bloku ze dne 16. 2. 2015 bez obtíží přečetl. Soud dále zdůrazňuje, že judikatura správních soudů považuje pro řízení o námitkách proti záznamům bodů v registru řidičů za zcela dostatečné, pokud si správní orgány obstarají kopie pokutových bloků (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 As 144/2017-27, www.nssoud.cz). Městský úřad tedy nijak nepochybil, jestliže neměl k dispozici originál bloku na pokutu ze dne 16. 2. 2015, ale vycházel z jeho ověřené kopie, ze které byly všechny údaje seznatelné. Ani tato námitka tudíž není důvodná.
24. Pokud jde o tvrzení žalobce, že si není vědom toho, že by s ním Policie České republiky přestupek spáchaný dne 16. 2. 2015 projednala, je toto jeho tvrzení vyvráceno obsahem pokutového bloku. Z pokutového bloku vyplývá, že žalobce pokutový blok ze dne 16. 2. 2015, série GE/2014, č. E1912179, vlastnoručně podepsal, jeho totožnost byla ověřena dle jeho občanského průkazu (č. „X“) a že žalobce pokutu na místě zaplatil. Tyto skutečnosti zcela jasně svědčí o tom, že žalobce byl projednání přestupku na místě dne 16. 2. 2015 osobně přítomen.
25. Dále se soud zabýval námitkami žalobce zpochybňujícími správnost postupu městského úřadu ohledně podnětu k zahájení přezkumného řízení. Je třeba zdůraznit, že příslušným orgánem k zahájení přezkumného řízení byla Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, tj. orgán, který vydal rozhodnutí o přestupku (blok na pokutu). Městský úřad měl v případě možného zahájení přezkumného řízení ve věci bloku na pokutu ze dne 16. 2. 2015, které je řízením zahajovaným toliko z moci úřední, stejné postavení jako žalobce, tj. mohl pouze podat podnět k zahájení přezkumného řízení. Bylo pak pouze na Policii České republiky, Krajském ředitelství policie Ústeckého kraje, zda přezkumné řízení zahájí, či nikoli. Žalobce tedy nemusel čekat na to, až podá podnět k zahájení přezkumného řízení městský úřad, ale mohl podat podnět kdykoli sám, a to i před zahájením řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce však byl v tomto směru nečinný. Žalobce by si měl také uvědomit, že městský Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úřad neměl žádnou povinnost podat podnět k zahájení přezkumného řízení, a pokud tak učinil, byl tento krok městského úřadu učiněn ve prospěch žalobce, jelikož městský úřad chtěl postavit najisto, zda v rámci přezkumného řízení nedojde k odstranění pokutového bloku ze dne 16. 2. 2015. V tomto postupu městského úřadu tedy nelze spatřovat jakoukoli nezákonnost. Soud zdůrazňuje, že zcela nepravdivé je tvrzení žalobce, že městský úřad ve věci nejprve rozhodl a až poté podal podnět k zahájení přezkumného řízení. Z obsahu spisu plyne, že městský úřad dne 27. 1. 2016 adresoval Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie Ústeckého kraje, vyjádření žalobce ze dne 29. 12. 2015 jako podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci bloku na pokutu ze dne 16. 2. 2015, dne 5. 2. 2016 mu byl doručen přípis, v němž policie popsala důvody, proč nezahájila dané přezkumné řízení. Teprve po obdržení sdělení policie městský úřad ve věci dne 9. 5. 2016 rozhodl.

26. Soud dále uvádí, že bylo na správním uvážení městského úřadu, zda z důvodu podaného podnětu k zahájení přezkumného řízení přerušil řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. V tom, že městský úřad nepřerušil řízení, o což ani žalobce nežádal, tedy nelze shledat jakýkoli nezákonný postup. Námitky žalobce zpochybňující postup městského úřadu ohledně podnětu k zahájení přezkumného řízení tedy nejsou důvodné.
27. Soud pro úplnost dodává, že v tomto řízení není oprávněn přezkoumávat správnost závěrů Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ohledně uplynutí prekluzivní lhůty k zahájení přezkumného řízení, a proto se touto otázkou nijak nezabýval. Pro toto soudní řízení je rozhodující, že pokutový blok ze dne 16. 2. 2015, série GE/2014, č. E1912179, nebyl zrušen.
28. Lze tedy shrnout, že žalobce nasbíral ve dnech 13. 6. 2014, 8. 12. 2014, 17. 1. 2015, 16. 2. 2015 a 20. 10. 2015 celkem třináct bodů, čímž překročil zákonem stanovený limit dvanácti bodů (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. září 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)